

Vertrouwen

Vertrouwen

☺ Vertrouwen is het 'bloed' van de relaties en de vriendschap die je aangaat, maar ook van ons leven in gemeenschap: als het licht op groen springt, vertrouw je erop dat je mag oversteken. Als je een operatie moet ondergaan, vertrouw je erop dat de artsen hun uiterste best zullen doen. Als je een vriend een geheim vertelt, vertrouw je erop dat hij het voor zich houdt. Zo kun je honderden situaties bedenken. Elke dag vraagt vertrouwen. Hoe komt het dan dat we soms zoveel wantrouwen en angst hebben?

☺ Ergens heel diep in ons schuilt misschien wel een plekje dat alleen maar vertrouwen is! Een pasgeboren kind kan niet anders dan vertrouwen: het geeft zich over aan de handen die het opvangen als het uit de moederschoot komt, het rekt erop dat het drinken, warmte, genegenheid krijgt. Dat plekje blijft in jou, je leven lang. Soms, als je gekwetst wordt door mensen, kan het lijken alsof je het kwijt bent... Want natuurlijk ontmoet je niet alleen lieve, volmaakte mensen - niemand is volmaakt: we doen elkaar gewild of ongewild pijn, we laten elkaar soms in de steek, we schenden het vertrouwen van een ander. We gebruiken trucs om het vertrouwen te winnen. Dat kan héél veel pijn doen: je kunt je (vertrouwen) op tal van manieren misbruikt voelen. Soms heb je professionele hulp nodig om die pijn te milderen. Soms ontmoet je mensen waardoor je je zo bemind en beschermd voelt, dat veel van je wantrouwen geneest. Het is een ontzettend groot geschenk vertrouwen te kunnen geven en te mogen ontvangen. Maar het is niet gemakkelijk: vertrouwen betekent vaak geloven zonder te zien. Het is loslaten, de controle uit handen geven.... Geloven in de goedheid van het leven, van mensen, en van God. Want dat is Gods eigen naam: Hij is wezenlijk trouw.

♪ Tips voor liedjes:

- Een liedje vol vertrouwen (naar Psalm 23), t+m Henk Harmsen
- Nada te turbe (Taizé) - Wait for the Lord (Taizé)
- Our God is an awesome God...
- Geef ons iets om in te geloven (Johan Verminnen)

Gebed en bezinning

Jij, Heer, bent mijn herder,
niets zal mij ontbreken.

Jij leidt mij naar groene weiden,
Jij voert mij naar rustig water.

Voor verdwalen behoed Je mijn ziel,
Je brengt mij tot de waarheid.

Moet ik gaan door een duisternis,
zo diep als de schaduw van de dood,
ik hoef niets te vrezen.

Want Jij staat naast mij,
je stok en je herdersstaf nemen al mijn angst weg.

Je gaat aan tafel met mij, zalft met olie mijn hoofd,
mijn beker vloeit over van geluk!

Zo geef Je mij mijn leven lang genade en geluk,
want dicht bij Jou mag ik wonen,
daar waar Jij verblijf houdt, voor altijd!

Naar Psalm 23

☺ Hoe weet je of je vertrouwwol in het leven staat? De thermometer van je vertrouwen is het 'toevertrouwen': de mate waarin je durft rekenen op anderen, waarin je je durft overgeven aan anderen. Daar zijn kleine tekens voor: Durf je je kwetsbaar opstellen in een gesprek? Kun je hulp vragen als je in de knoei of in de put zit, of wil je liever alles zélf klaarspelen? Laat je voor jezelf zorgen of ben je vlug bang als je niet alles zelf in de hand hebt?

Leren vertrouwen kan alleen door een lange weg te gaan, een weg die nooit ten einde is, want vertrouwen gaat samen met relatie, verbondenheid met mensen. En een relatie heeft tijd nodig om te groeien. Zelfs als er pijnlijke dingen gebeuren tussen jou en een ander hoeft het vertrouwen nog niet weg te zijn: de dingen eerlijk uitpraten helpt. En vergeving is altijd mogelijk. Dat is de weg die God in de Bijbel gaat: zelfs als zijn geliefde mensen Hem ontrouw zijn: Hij blijft met hen de weg gaan, Hij schenkt vergeving en nieuw vertrouwen.

☺ *Getuigenis*

"Als kind had ik een oogaandoening waardoor ik 's morgens mijn ogen niet kon openen. Als mama dan met haar speciale vloeistof kwam om de etter weg te spoelen, was het eerste wat ik zag het grote kruisbeeld in de slaapkamer. Hij was het eerste wat ik zag, en ook het laatste, aan het eind van de dag. Het leek of Hij er altijd was. Dat gevoel is me bijgebleven. Het is een merksteen geworden waarop geschreven staat: 'God is trouw. Je mag vertrouwen op Hem!'"

God is de eerste die vertrouwen heeft geschonken: door de mens in het leven te roepen en te vragen zijn 'bondgenoot' te worden om de aarde te bewerken en te bewaren, heeft Hij al van in het begin getoond dat Hij ons vertrouwt, dat Hij wil rekenen op onze talenten, dat Hij in ons iets van zichzelf heeft gelegd. Hem vertrouwen is het antwoord dat wij geven op zijn allereerste vertrouwen in ons!

☺ Waarom durven we zomaar zeggen dat God trouw is? De kern van deze overtuiging vind je in het verhaal van Mozes die door God geroepen wordt om het volk uit Egypte te bevrijden. Mozes vraagt naar de naam van God. Hij krijgt er een raadselachtig antwoord op: 'Ik ben die is!' Dat betekent: Ik ben er voor jou, Ik was er in het verleden, Ik ben er vandaag, en Ik zal er in de toekomst voor je zijn.' En God zei ook: 'Ik zal je bijstaan!' Dat lees je van dan af als een refrein in heel de Bijbel: 'Ik zal je bijstaan!'

Soms lijkt het daar helemaal niet op! Niet voor het volk van Israël, niet voor jou en mij: nu en dan hebben we het gevoel dat we er helemaal alleen voorstaan en dat alles slecht zal aflopen. Dat is heel menselijk. Zelfs Jezus, die zo verbonden leefde met zijn Vader, heeft op het kruis geroepen: 'Mijn God, mijn God, waarom hebt U mij verlaten?' Maar het waren niet zijn laatste woorden. Hij zei net voor Hij stierf: 'In uw handen leg Ik mijn leven...'

In de Bijbel worden heel veel beelden gebruikt om te zeggen dat God te vertrouwen is. Je kunt er een woordenboek mee opbouwen! 'U bent mijn rots', 'de burcht waarin ik schuil', 'U bent het schild dat mij beschermt'... Vooral in de psalmen vind je veel van deze beelden.

Tips van Bijbelverhalen waarin je kunt lezen over vertrouwen en wantrouwen of angst zijn uiteraard Exodus 3 (de roeping van Mozes), Lucas 23, 44-49 (de dood van Jezus); verder het boek van de profeet Jeremia, Jesaja 46,3-4; Jesaja 43,1-5; Matteüs 6,25-34...

Vertrouwen, je overgeven aan God en alles loslaten omdat je gelooft dat God wát je ook meemaakt ten goede zal leiden, is in de Karmel een heel belangrijk thema. Thérèse van Lisieux schreef: 'In vertrouwen ga je nooit te ver!' Dat is niet zomaar een gemakkelijk woord: zijzelf werd zo vaak gekwetst in haar jeugd door het afscheid van mensen die haar dierbaar waren, dat ze de laatste maanden van haar leven heel erg op de proef werd gesteld: 'Zal er iemand zijn als ik sterf? Zal iemand mij opvangen in zijn armen? Is God inderdaad betrouwbaar?'

**GOD VERVULT
NIET AL JOUW
WENSEN...**

**...MAAR WEL
ZIJN BELOFTEN!**

